

ประกาศคณะกรรมการแร่

เรื่อง การวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง
และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๗) และมาตรา ๖๘ (๙) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง การวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“หลักประกัน” หมายความว่า พันธบัตรรัฐบาล หรือหนังสือค้ำประกันโดยธนาคาร หรือสถาบันการเงินที่จัดเก็บเพื่อการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

“การฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง” หมายความว่า การฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองแร่ให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ โดยสอดคล้องกับกิจกรรมตามแผนผังโครงการทำเหมือง และแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์พื้นที่ในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมือง

“การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง” หมายความว่า การรักษา การบำบัด หรือการบรรเทาทุกข์ โดยการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

“โครงการ” หมายความว่า ประทานบัตร หรือกลุ่มประทานบัตรที่อยู่ในโครงการเดียวกัน ตั้งแต่ขอรับอนุญาตประทานบัตร

หมวด ๑

การวางหลักประกัน

ข้อ ๔ ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองแร่ทุกประเภทต้องวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ดังนี้

(๑) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๑.๑) วงเงินหลักประกันสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๑.๒) วงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการจำนวนหนึ่งแสนบาท

การวางหลักประกันตาม (๑.๑) และ (๑.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมด ก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง และงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินสองงวด

(๒) การทำเหมืองประเภทที่ ๒ ที่มีชนิดแร่เดียวกับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ แต่มีเนื้อที่เกินหนึ่งร้อยไร่ให้วางหลักประกันตาม (๑)

(๓) การทำเหมืองประเภทที่ ๒ ยกเว้น (๒) ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๓.๑) วงเงินหลักประกันสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๓.๒) วงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการจำนวนห้าแสนบาท ยกเว้น โครงการเหมืองแร่หินประดับชนิดหินทราย ให้วางวงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองจำนวนหนึ่งแสนบาท

การวางหลักประกันตาม (๓.๑) และ (๓.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมด ก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง และงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินเจ็ดงวด

(๔) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ยกเว้น การทำเหมืองใต้ดิน ตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการทำเหมืองแร่ทองคำ ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๔.๑) วงเงินหลักประกันสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔.๒) วงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการจำนวนหนึ่งล้านบาท

การวางหลักประกันตาม (๔.๑) และ (๔.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมดก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง และงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินเจ็ดงวด

(๕) การทำเหมืองใต้ดิน ตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการทำเหมืองแร่ทองคำ ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๕.๑) วงเงินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๕.๒) วงเงินการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการ จำนวนห้าล้านบาท

การวางหลักประกันตาม (๕.๑) และ (๕.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมดก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง และงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินสิบงวด

ข้อ ๕ กรณีโครงการเหมืองแร่ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นว่าต้องมีการพิจารณาเรื่องการฟื้นฟูสภาพพื้นที่เหมืองแร่และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองเป็นกรณีพิเศษ สามารถเสนอคณะกรรมการแร่พิจารณาวงเงินหลักประกันเป็นรายกรณีได้

ข้อ ๖ ให้ผู้ถือประทานบัตรวางหลักประกันตามข้อ ๔ ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ตั้งของประทานบัตร ดังนี้

(๑) หลักประกันงวดแรกให้วางก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง

(๒) หลักประกันงวดที่เหลือให้วางภายในสามสิบวัน ก่อนครบรอบปี ตาม (๑) จนครบวงเงินหลักประกัน

หมวด ๒

วิธีการวางหลักประกัน การเบิกจ่าย และการคืนหลักประกัน

ข้อ ๗ ผู้ถือประทานบัตรสามารถเลือกวิธีการวางหลักประกัน โดยพันธบัตรรัฐบาล หรือหนังสือค้ำประกันโดยธนาคารหรือสถาบันการเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกันได้

ข้อ ๘ กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบการทำเหมืองแล้ว เห็นว่าสภาพสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูพื้นที่ ผู้ออกประทานบัตรมีอำนาจกำหนดให้มีการปรับปรุงการวางหลักประกันให้สอดคล้องกับแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองที่มีการปรับปรุงใหม่ได้

ข้อ ๙ กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่ดำเนินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง หรือฟื้นฟูพื้นที่ไม่ครบถ้วน หรือไม่เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่นำหลักประกันมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแทนผู้ถือประทานบัตร และแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรนำหลักประกันมาวางให้ครบถ้วนตามเดิมภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๑๐ กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรได้ดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ระหว่างการทำเหมืองแล้ว ผู้ถือประทานบัตรอาจยื่นแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทบทวนการวางหลักประกันให้สอดคล้องกับแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองที่มีการปรับปรุงใหม่ได้

ข้อ ๑๑ กรณีที่หลักประกันไม่เพียงพอสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ผู้ถือประทานบัตรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนที่ขาด

ข้อ ๑๒ เมื่อเสร็จสิ้นโครงการทำเหมืองแร่ และผู้ถือประทานบัตรได้ดำเนินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ครบถ้วน หรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแล้ว รวมทั้งไม่มีกรณีที่ต้องเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และได้รับความเห็นชอบจากผู้ออกประทานบัตร ให้คืนหลักประกันแก่ผู้ถือประทานบัตร

กรณีโครงการเหมืองแร่ที่มีเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตรว่าต้องเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหลังปิดการทำเหมือง ก่อนคืนหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ออกประทานบัตรกัณวงเงินหลักประกันในส่วนของการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนไว้ก่อน จนกว่าผู้ถือประทานบัตรจะดำเนินการครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

อภิจิณ โชติกเสถียร

รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต

ประธานคณะกรรมการแร่